Γνωμοδότηση για

— **την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο για την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς (*)**

— **το σχέδιο ψηφίσματος του Συμβουλίου περί της απλουστεύσεως των συνθηκών υπό τις οποίες ασκείται ο έλεγχος των πολιτών των Κρατών μελών κατά τη διέλευση των ενδοκοινοτικών συνόρων (**)**

— **τις προτάσεις για ένα**

— **κανονισμό του Συμβουλίου που αφορά την απλοποίηση των διατυπώσεων που τηρούνται κατά τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας**

— **κανονισμό του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2102/77 του Συμβουλίου περί της καθιερώσεως κοινοτικού εντύπου δηλώσεως εξαγωγής**

— **κανονισμό του Συμβουλίου με τον οποίο τροποποιείται για πέμπτη φορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 222/77 περί της κοινοτικής διαμετακομίσεως (***)**

Α. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ

Το Συμβούλιο αποφάσισε 27 Ιουλίου 1982 να ζητήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για τις ανωτέρω προτάσεως.

Β. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνωμοδότησή της για το ανωτέρω θέμα κατά την 205 σύνοδο της ολομέλειάς της, που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες, στις 23 που 24 Φεβρουαρίου 1983.

Το κείμενο της γνωμοδότησης αυτής είναι το ακόλουθο:

(*) Το κείμενο της ανακοίνωσης αυτής της Επιτροπής προς το Συμβούλιο δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

(**) Το κείμενο του σχεδίου απλουστεύσεως δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 197 της 31ης Ιουλίου 1982, σελίδα 6.

(***) Το κείμενο αυτών των προτάσεων περί κανονισμών δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 203 της 6ης Αυγούστου 1982, σελίδα 5.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 198,

την αίτηση γνωμοδότησης του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Ιουλίου 1982 για

— την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο σχετικά με την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς,

— για το σχέδιο ψηφίσματος του Συμβουλίου περί της απλουστεύσεως των συνθηκών υπό τις οποίες ασκείται ο έλεγχος των πολιτών των Κρατών μελών κατά τη διέλευση των ενδοκοινοτικών συνόρων,

— τις προτάσεις για ένα

— κανονισμό του Συμβουλίου που αφορά την απλοποίηση των διατυπώσεων που τηρούνται κατά τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας,

— κανονισμό του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2102/77 του Συμβουλίου περί της καθιερώσεως εντύπου δηλώσεως εξαγωγής,

— κανονισμό του Συμβουλίου με τον οποίο τροποποιείται για πέμπτη φορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 222/77 περί της κοινοτικής διαμετακομίσεως,

την απόφαση του Προεδρείου της της 13ης Οκτωβρίου 1982 να αναθέσει στο τμήμα βιομηχανίας, εμπορίου, βιοτεχνίας και υπηρεσιών την επεξεργασία γνωμοδότησης και εισηγητικής έκθεσης για το θέμα αυτό,

τη γνωμοδότηση που εξέδωσε το παραπάνω τμήμα κατά την 89η και 90ή συνεδρίασή του της 5ης Ιανουαρίου και 2ας Φεβρουαρίου 1983,

την προφορική εισήγηση του εισηγητή κ. Broicher,

τις συζητήσεις της κατά τη 205η σύνοδο ολομέλειας της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 1983 (συνεδρίαση της 24ης Φεβρουαρίου 1983),

τα συμπεράσματα της Προεδρίας σχετικά με τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη στις 3 και 4 Δεκεμβρίου 1982,

Εκτιμώντας:

ότι ισχύει πάντοτε ο στόχος της συνθήκης της Ρώμης να εξασφαλισθεί η οικονομική και κοινωνική πρόοδος με κοινές ενέργειες που αποσκοπούν στην κατάργηση των φραγμών που διαιρούν την Ευρώπη·

ότι οι εντατικές προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Επιτροπής και της ΟΚΕ, για την εξάλειψη των φραγμών αυτών δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα λόγω της αδράνειας του Συμβουλίου και ότι συνεπώς εικοσιπέντε ολόκληρα χρόνια μετά την ίδρυση της ΕΟΚ παραμένει μεγάλος αριθμός από τους φραγμούς αυτούς, που εντάθηκαν μάλλον ακόμη περισσότερο λόγω της εφαρμογής εθνικών μέτρων προστατευτισμού και λόγω των τεχνικών εμποδίων του εμπορίου·

ότι τα άτομα που διακινούνται μεταξύ των Κρατών μελών της ΕΟΚ για επαγγελματικούς ή προσωπικούς λόγους, αντιμετωπίζουν ακόμα σημαντικά διοικητικά και νομικά εμπόδια που βρίσκονται σαφώς σε αντίθεση με τους ευρύτερους πολιτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους για τη δημιουργία στενότερων σχέσεων μεταξύ των λαών της Ευρώπης·

ότι οι φραγμοί αυτοί αποκρύπτουν και παραποιούν τα πραγματικά και ουσιαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί για να αυξηθεί ο βαθμός της αλληλεξάρτησης και της ενοποίησης μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

ότι οι φραγμοί αυτοί αποτελούν επίσης σοβαρό και δαπανηρό εμπόδιο για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και παρακωλύουν την κατά τον καλύτερο τρόπο εκμετάλλευση της ευρύτερης κλίμακας και εξειδίκευσης που προσφέρει μία πραγματική ευρωπαϊκή αγορά·

ότι η αδυναμία ορισμένων κλάδων της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, τόσο στην ευρωπαϊκή, όσο και στην παγκόσμια αγορά και η συνακόλουθη απώλεια θέσεων απασχόλησης οφείλονται κατά μεγάλο μέρος στη μη ολοκληρωμένη φύση της κοινής αγοράς και στην απουσία κατάλληλων κοινών πολιτικών,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

με 2 ψήφους κατά και 2 αποχές:

1. **Εισαγωγή**

1.1. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο μία σειρά προτάσεων [1] σχετικά με την εσωτερική αγορά που θα πρέπει να θεωρηθούν ως αναπόσπαστο τμήμα μιας μεγαλύτερης δέσμης μέτρων που αποβλέπουν στο γενικό στόχο, δηλαδή τη διευκόλυνση των ελέγχων που ασκούνται στα πρόσωπα και στα εμπορεύματα κατά τη διέλευση των συνόρων και η ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς. Η Επιτροπή τονίζει πολύ σωστά στην ανακοίνωσή της, ότι οι διατυπώσεις και ο έλεγχος που ασκούνται στα ενδοκοινοτικά σύνορα δε διαφέρουν σχεδόν καθόλου από τον έλεγχο που ασκείται στα σύνορα με τρίτες χώρες και ότι με τον τρόπο αυτό επιβαρύνεται με άσκοπα έξοδα η κοινοτική οικονομία.

1.2.1. Η Επιτροπή, στην ανακοίνωση της 8ης Ιουλίου 1981 προς το Συμβούλιο σχετικά με την εσωτερική αγορά, προσπαθεί να υπολογίσει τις επιπτώσεις αυτών των εμποδίων στο εμπόριο και καταλήγει σε ένα ποσοστό πρόσθετου κόστους που επιβαρύνει την οικονομία της Κοινότητας και ανέρχεται σε 5—10 % της συνολικής αξίας του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Ο κ. Basil de Ferranti, μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε μία έκθεσή του προς το House of Lords Select Committee on the European Community (Μόνιμη Επιτροπή της Βουλής των Λόρδων του Βρετανικού Κοινοβουλίου για κοινοτικά θέματα) υπολόγισε το κόστος που προκύπτει για εταιρείες που αναπτύσσουν ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά τη διέλευση των συνόρων, που ακόμη υπάρχουν μεταξύ των Κρατών μελών, σε 12 εκατομμύρια ECU, δηλαδή περίπου το ετήσιο κόστος του Γεωργικού Ταμείου.

1.2.2. Τον Απρίλιο του 1982 η Συμβουλευτική Επιτροπή μεταφορών απηύθυνε μία έκθεση προς την Επιτροπή στην οποία υπολόγισε το άσκοπο κόστος που δημιουργείται κατά τη διέλευση των συνόρων, μόνο στις οδικές μεταφορές (χωρίς τα διοικητικά έξοδα, τα έξοδα για τον εκτελωνισμό και τον έλεγχο των λογαριασμών) σε περίπου 370 εκατομμύρια ECU το χρόνο. Αν και οι αριθμοί αυτοί έχουν υπολογισθεί πολύ συνοπτικά και θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν με την κατάλληλη προσοχή, η ΟΚΕ δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει με την παρατήρηση της Επιτροπής ότι οι σημερινές διατυπώσεις και οι έλεγχοι στα ενδοκοινοτικά σύνορα συνεπάγονται υπερβολικά και άσκοπα έξοδα για τη βιομηχανία με αρνητικές συνέπειες για την ανταγωνιστικότητά της σε σχέση με τρίτες χώρες. Επίσης, το κόστος και η περιπλοκότητα αυτών των διατυπώσεων αποτελούν το κύριο εμπόδιο για τη δραστηριότητα πολλών εταιρειών, και ιδιαίτερα των μικρομεσαίων. Οι επιχειρήσεις αυτές δεν μπορούν κατά συνέπεια να αξιοποιήσουν πλήρως τις ικανότητές

[1] — Ανακοίνωση για την εσωτερική αγορά.
— Έλεγχος των πολιτών στα ενδοκοινοτικά σύνορα (ΕΕ αριθ. C 197 της 31. 7. 1982, σ. 6.
— Ενιαίο έντυπο για τις κοινοτικές εμπορευματικές μεταφορές (ΕΕ αριθ. C 203 της 6. 8. 1982, σ. 5).
— Αναβολή της καταβολής του φόρου κύκλου εργασιών (ΕΕ αριθ. C 203 της 6. 8. 1982, σ. 11).
— Μεταφορές εμπορευμάτων μεταξύ των Κρατών μελών.

τους και να εκμεταλλευθούν τις ευκαιρίες που τους προσφέρονται στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα για τη μεγαλύτερη εξειδίκευσή τους στο διεθνή τομέα, αναπτύσσοντας τις δραστηριότητές τους και πέρα από τα σύνορα της χώρας, όπου έχουν την έδρα τους.

1.3.1. Η ΟΚΕ, όπως και οι περισσότερες άλλες αρμόδιες αρχές, τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, εκφράζει τις σοβαρές ανησυχίες της για την αύξηση της ανεργίας, την πρόσφατη μείωση της ολικής απασχόλησης και την έλλειψη ανταγωνιστικότητας πολλών τομέων της κοινοτικής οικονομίας. Θεωρεί ότι το πρώτο βήμα για την επίλυση των προβλημάτων αυτών θα πρέπει να είναι η αναθέρμανση της οικονομίας και ότι η Κοινότητα και τα Κράτη μέλη θα πρέπει, σε πρώτη φάση, να στηριχτούν στις δικές τους συντονισμένες προσπάθειες για την επίτευξη του στόχου αυτού.

1.3.2. Η ΟΚΕ πιστεύει ακράδαντα ότι τέτοιες προσπάθειες δε θα έχουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα και δε θα οδηγήσουν σε μακροχρόνιες λύσεις των σοβαρών οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι λαοί της Ευρώπης, και ειδικότερα του προβλήματος της ανεργίας, εφόσον οι προσπάθειες αυτές δεν ενταχθούν μέσα στο κοινοτικό πλαίσιο. Ένα ουσιαστικό στοιχείο του πλαισίου αυτού είναι η επίτευξη μιας πραγματικής αποτελεσματικής και ουσιαστικής κοινής αγοράς. Τα μέτρα που αποβλέπουν στην ολοκλήρωση αυτής της κοινής αγοράς ιδιαίτερα με την εξάλειψη τεχνικών εμπορικών εμποδίων, καθώς και των εμποδίων που παρουσιάζονται στο διοικητικό τομέα και στον τομέα των μεταφορών, αποτελούν κατά συνέπεια ένα επείγον και ουσιαστικό τμήμα της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την οικονομική και κοινωνική αναζωογόνηση.

1.3.3. Μια παρόμοια στρατηγική πρέπει να έχει ως στόχο την ενίσχυση του τομέα της βιομηχανίας και των υπηρεσιών και, κατά συνέπεια, τη δημιουργία νέων μόνιμων και αποδοτικών δυνατοτήτων απασχόλησης στην Κοινή Αγορά. Για να αναπτυχθεί με επιτυχία η στρατηγική αυτή, χρειάζεται να χαραχθούν και άλλες κοινοτικές πολιτικές.

1.3.4. Η ανάληψη δράσης σχετικά με όλα τα παραπάνω μέτρα είναι επείγουσα, γιατί όσο καθυστερεί η εφαρμογή διορθωτικών μέτρων, τόσο δυσκολότερη γίνεται η επίλυση των προβλημάτων.

1.4.1. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα τελικά συμπεράσματα στα οποία κατέληξε μετά τη συνεδρίαση της Κοπεγχάγης που πραγματοποιήθηκε στις 3 και 4 Δεκεμβρίου 1982, όχι μόνο συμφώνησε να υποστηρίξει τα παραπάνω μέτρα, αλλά ζήτησε να καταρτισθεί ένα χρονοδιάγραμμα γιά την εφαρμογή των μέτρων αυτών. Σε σχέση με τα παραπάνω, συνέστησε ιδιαίτερα στο Συμβούλιο να αποφασίσει πριν από το τέλος Μαρτίου 1983 για τα μέτρα προτεραιότητας που πρότεινε η Επιτροπή σχετικά με την ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς.

1.4.2. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 3ης και 4ης Δεκεμβρίου 1982 και υποστηρίζει τις προτάσεις της Επιτροπής με την επιφύλαξη των παρακάτω παρατηρήσεων. Συγχρόνως καλεί το Συμβούλιο να επιδιώξει τη σύντομη έγκριση των προτάσεων που περιέχει η ανακοίνωση της Επιτροπής και που μερικές του έχουν υποβληθεί από αρκετά χρόνια.

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Η Επιτροπή τονίζει επανειλημμένα στην ανακοίνωσή της ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τάχθηκε στα ψηφίσματά του υπέρ ενός μεγαλύτερου ανοίγματος των εσωτερικών συνόρων της Κοινότητας. Προκαλεί όμως έκπληξη το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε όμοιες πρωτοβουλίες και δηλώσεις της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, που μέχρι σήμερα υποστήριζε πάντα κάθε μέτρο με το οποίο προωθείται η δημιουργία συνθηκών εσωτερικής αγοράς στην Κοινότητα, όπως για παράδειγμα στις γνωμοδοτήσεις της για την «Προβληματική των εμποδίων που παρουσιάζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων και η εναρμόνιση των σχετικών νομικών διατάξεων» της 21ης Νοεμβρίου 1979 (γνωμοδότηση πρωτοβουλίας [1]) και για το «Πρόγραμμα 1982 για την πραγματοποίηση της τελωνειακής ένωσης» της 28ης Απριλίου 1982 [2].

2.2. Σχετικά με την απλούστευση του ελέγχου των προσώπων (**) η ΟΚΕ θεωρεί ιδιαίτερα σημαντική την πρόσκληση του Συμβουλίου προς την Επιτροπή να εξετάσει άλλες πρακτικές δυνατότητες για να εξασφαλισθεί ακόμα μεγαλύτερη απλούστευση του ελέγχου των πολιτών των Κρατών μελών που διεξάγεται στα ενδοκοινοτικά σύνορα (σημείο 5 του σχεδίου ψηφίσματος).

2.3. Ο έλεγχος θα μπορούσε επίσης να απλουστευθεί και με την ουσιαστική αύξηση του αφορολόγητου ορίου που ισχύει σήμερα για την ενδοκοινοτική μεταφορά προσώπων και του οποίου η πραγματική αξία δεν έχει αυξηθεί από αρκετά χρόνια. Απλώς, προσαρμοζόταν κάθε φορά ανεπαρκώς στη διαρκή υποτίμηση των νομισμάτων. Η ΟΚΕ κρίνει ότι η αύξηση του αφορολόγητου ορίου [3], που έχει καθορισθεί ενιαία για ολόκληρη την Κοινότητα με τις οδηγίες του Συμβουλίου για την εναρμόνιση του φόρου κύκλου εργασιών και των φόρων ειδικής κατανάλωσης κατά τις διασυνοριακές μεταφορές προσώπων, επιβάλλεται γι' αυτούς τους λόγους, αλλά και για να δοθεί στους πολίτες μια νέα απόδειξη ότι η εσωτερική αγορά αποτελεί πραγματικότητα.

2.4. Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει επίσης το σχέδιο κανονισμού (***) που αποσκοπεί στη σταδιακή εξάλειψη των διαφορετικών διατυπώσεων που τηρούνται στα Κράτη μέλη κατά την αποστολή εμπορευμάτων στην Κοινότητα, καθώς και στην εναρμόνιση των διατυπώσεων αυτών με την καθιέρωση ενιαίου διοικητικού εντύπου. Η Επιτροπή, σωστά επικρίνει το γεγονός ότι στην Κοινότητα γίνεται ακόμα λόγος για «εισαγωγή και εξαγωγή» και ότι και οι δύο αυτές διαδικασίες πραγματοποιούνται με

---

(1) ΕΕ αριθ. C 72 της 24. 3. 1980.
(2) ΕΕ αριθ. C 178 της 15. 7. 1982.
(3) Οδηγία του Συμβουλίου 69/169/ΕΟΚ κ. α.

την τήρηση τελωνειακών διατυπώσεων, ενώ έχουν πλέον καταργηθεί τα τελωνεία στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Η χρησιμοποίηση ενιαίου εντύπου θα οδηγήσει πιθανώς στη μείωση του κόστους των διατυπώσεων και κατά συνέπεια στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των εμπορευμάτων, πράγμα που έχει, ιδιαίτερα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθοριστική σημασία. Για να επιτευχθούν όμως τα αποτελέσματα που επιθυμεί η Επιτροπή, θα χρειασθεί *να εξαλειφθούν* ακόμα ορισμένες ασαφείς διατυπώσεις, για να μην αμφισβητηθούν οι επιδιωκόμενες απλουστεύσεις των συναλλαγών μεταξύ των Κρατών μελών.

3. **Ειδικές παρατηρήσεις**

Έγγρ. COM(82) 400 τελικό (**)

3.1. Με βάση τις παρατηρήσεις που ανέφερε στο σημείο 2.3., η ΟΚΕ θεωρεί ότι θα ήταν επιθυμητό να συμπεριληφθούν με συγκεκριμένο τρόπο στον κατάλογο μέτρων, τα δύο προβλήματα που αναφέρονται στο σημείο αυτό.

Έγγρ. COM(82) 401 τελικό — Άρθρο 4 (***)

3.2. Το άρθρο 4 της πρότασης κανονισμού προβλέπει σε πρώτη φάση μόνο την απόφαση για καθιέρωση ενιαίου εντύπου. Η διαμόρφωση αυτού του εντύπου επιφυλάσσεται όμως για άλλη απόφαση. Ο διαχωρισμός αυτός μεταξύ της απόφασης αρχής και της μορφής του εντύπου δεν είναι ορθός, γιατί η αξιολόγηση αυτής της πρότασης, όσον αφορά τη δυνατότητα της εφαρμογής της και λειτουργίας της, εξαρτάται ουσιαστικά από την καταλληλότητα του ενιαίου εντύπου όπως θα διαμορφωθεί. Και οι πραγματικές δυσκολίες βρίσκονται ακριβώς στη σύνταξη του εντύπου. Η ΟΚΕ εξετάζει αυτόν τον καιρό το αναλυτικό πρότυπο έντυπο και θα εκδώσει σύντομα σχετική γνωμοδότηση. Ωστόσο θα πρέπει κατά τη γνώμη της να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα εξής:

3.2.1. Τα έντυπα που χρησιμοποιούνται για την αποστολή εμπορευμάτων στην Κοινότητα χαρακτηρίζονται μέχρι σήμερα από πολλές εθνικές ιδιομορφίες, ιδιαίτερα για να επιτρέψουν την κατάρτιση εθνικών στατιστικών. Γι' αυτό θα χρειασθεί να περιορισθούν τα απαραίτητα στοιχεία που αναγράφονται στο έντυπο αυτό στο ελάχιστο δυνατό. Χωρίς έναν τέτοιο περιορισμό δεν θα είναι δυνατό να υπάρξει κατάλληλο ενιαίο έντυπο.

3.2.2. Τα έντυπα που χρησιμοποιούνταν μέχρι σήμερα περιείχαν στοιχεία που αφορούσαν μόνο τον συγκεκριμένο παραλήπτη. Λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα τους δεν μπορεί όμως τα στοιχεία αυτά να είναι προσιτά σε όλους. Σε περίπτωση που καθιερωθεί ένα ενιαίο έντυπο θα πρέπει να ληφθεί πρόνοια, ώστε ορισμένα στοιχεία να εμφανίζονται μόνο σε μεμονωμένα αντίγραφα του ενιαίου εντύπου.

3.2.3. Ο περιορισμός των στοιχείων που αναγράφονται στο ενιαίο έντυπο θα πρέπει να είναι τόσο ευρύς ώστε να είναι ακόμη δυνατό να συμπληρωθεί το έγγραφο αυτό με μηχανή. Εξάλλου η μορφή των εντύπων θα πρέπει να είναι κατάλληλη για τη χρησιμοποίηση συστήματος ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων.

3.2.4. Η ΟΚΕ έλαβε με ικανοποίηση γνώση του γεγονότος ότι η Επιτροπή, αντίθετα από την αρχική της πρόθεση, επιθυμεί να διαμορφώσει το ενιαίο έντυπο κατά τρόπο ώστε να μπορούν να αναγραφούν σε αυτό περισσότερα εμπορεύματα συγχρόνως. Αυτό είναι εξάλλου αναγκαίο για να διατηρηθούν οι ήδη υπάρχουσες απλουστεύσεις των διατυπώσεων.

3.2.5. Σύμφωνα με τη δεύτερη πρόταση του άρθρου 4 παράγραφος 2 προβλέπεται η δυνατότητα να ζητούν και άλλα Κράτη μέλη, εκτός από τη χώρα αποστολέα, τη μετάφραση της διασάφησης στη γλώσσα του κράτους αυτού. Παρόλο που η διατύπωση του εντύπου, που προβλέπει τη σειρά αναγραφής των στοιχείων καθώς και την κωδικοποίησή τους με κωδικούς αριθμούς, καθιστά περιττές τις μεταφράσεις, υπάρχει και το ενδεχόμενο να χρειαστούν μεταφράσεις. Η ΟΚΕ διερωτάται όμως, μήπως γίνει υπερβολικά συχνά η χρήση του δικαιώματος αυτού, με αποτέλεσμα να χρειάζεται σε κάθε εισαγωγή να συμπληρωθεί και νέο έντυπο, πράγμα που συνεπάγεται ανάλογες απώλειες χρόνου και κόστους και εκμηδενίζει τις επιδιωκόμενες απλοποιήσεις. Προτείνει γι' αυτό να αντικατασταθεί ο όρος «εφόσον παραστεί ανάγκη» από τον όρο «σε εξαιρετικές περιπτώσεις».

Έγγρ. COM(82) 401 τελικό — Άρθρο 10 (***)

3.3. Το άρθρο 10 καθορίζει ότι η νέα ρύθμιση δεν αποσκοπεί στην επιδείνωση των συνθηκών που επικρατούν και ότι θα συνεχίσουν να ισχύουν οι απλοποιημένες διαδικασίες που έχουν ήδη αποδειχθεί πολύ ωφέλιμες και χρήσιμες. Σε αυτό το πλαίσιο, το εδάφιο 2 του άρθρου 10 αναφέρει και τις απλουστεύσεις που εφαρμόζονται μεταξύ του Βελγίου, του Λουξεμβούργου και των Κάτω Χωρών. Κατά την άποψη της ΟΚΕ θα πρέπει να ισχύει το ίδιο και για όλες τις υπόλοιπες απλουστεύσεις σ' εθνικό επίπεδο, που οδηγούν στον περιορισμό του αριθμού των εγγράφων και των στοιχείων. Στην αντίθετη περίπτωση, δηλαδή αν καταργηθούν αυτές οι απλοποιήσεις, θα προκύψουν για πολλές εταιρείες πρόσθετες ανάγκες σε προσωπικό και πρόσθετα έξοδα. Μια τέτοια εξέλιξη δεν συμβάλλει στην πρόοδο αλλά οδηγεί στην οπισθοδρόμηση. Για να αποφευχθούν τυχόν ασάφειες θα πρέπει να τονισθεί ακόμη περισσότερο η διατήρηση και των εθνικών απλοποιημένων διαδικασιών.

3.3.1. Σε διάφορα Κράτη μέλη της Κοινότητας απαιτείται κατά την εφαρμογή διαδικασίας ομαδικού εκτελωνισμού μόνο η συμπλήρωση ομαδικής περιοδικής διασάφησης και για μεμονωμένες αποστολές η ένδειξη αντίγραφου του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής. Αν απαιτηθεί ένα ενιαίο έντυπο για κάθε εμπόρευμα, θα δημιουργηθεί αφόρητη πρόσθετη επιβάρυνση.

3.3.2. Επίσης — αν επιδιώκεται πραγματικά η δημιουργία ή η διατήρηση καλύτερων όρων έναντι των εξαγωγών προς τίτες χώρες, δηλαδή αν θέλουμε να

δημιουργήσουμε ή να διατηρήσουμε την προνομιακή θέση των εξαγωγών απέναντι σε τρίτες χώρες — δεν θα πρέπει να καταργηθεί για χάρη της νέας ρύθμισης η ειδική άδεια που χορηγείται στις εταιρείες να δηλώνουν τις εξαγωγές τους άμεσα στη στατιστική υπηρεσία του Κράτους μέλους (με μαγνητική ταινία ή με μηχανογραφημένη κατάσταση).

3.3.3. Επίσης θα πρέπει να συνεχισθεί η χρησιμοποίηση της φορτωτικής που απαιτείται στα πλαίσια της κοινοτικής διαμετακόμισης ομαδικών αποστολών, ως παράρτημα του εντύπου για την κοινοτική διαμετακόμιση ή ως περιγραφή που επισυνάπτεται στο έντυπο αυτό, για να μην πρέπει να συμπληρώνεται το ενιαίο έντυπο για κάθε ξεχωριστή αποστολή. Γιατί διαφορετικά, αν τηρείται αυτή η διαδικασία, οι αποστολές εμπορευμάτων στο εσωτερικό της Κοινότητας θα βρεθούν σε πολύ χειρότερη θέση απ' ό,τι οι αποστολές εμπορευμάτων των τρίτων χωρών.

4. Η ΟΚΕ ετοιμάζει αυτόν τον καιρό γνωμοδότηση σχετικά με τα επιμέρους σημεία του πρότυπου εντύπου. Πάντως αποδίδει ήδη από τώρα ιδιαίτερη σημασία στη διαπίστωση ότι η ιδέα του ενιαίου εντύπου αξίζει κάθε υποστήριξη και ότι θα πρέπει γι' αυτό να βρεθεί ένας τρόπος με τον οποίο θα μπορούσαν να εξαλειφθούν οι δυσκολίες που έχουν περιγραφεί.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 24 Φεβρουαρίου 1983.

Ο Πρόεδρος
της Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής

François CEYRAC

Γνωμοδότηση για την πρόταση 14ης οδηγίας του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των αναφερομένων στους φόρους κύκλου εργασιών — αναβολή καταβολής του οφειλομένου κατά την εισαγωγή φόρου εκ μέρους των υποκειμένων στο φόρο

Το κείμενο που αποτελεί αντικείμενο της γνωμοδότησης αυτής δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 203 της 6ης Αυγούστου 1982, σελίδα 11.

Α. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ

Το Συμβούλιο αποφάσισε στις 22 Ιουλίου 1982 να ζητήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 99, 100 και 198 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Β. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνωμοδότησή της για το ανωτέρω θέμα κατά την 205η σύνοδο της ολομέλειάς της, που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες, στις 23 και 24 Φεβρουαρίου 1983.

Το κείμενο της γνωμοδότησης αυτής είναι το ακόλουθο:

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 99, 100 και 198,

την αίτηση γνωμοδότησης του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Ιουλίου 1982 για την πρόταση 14ης οδηγίας του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των αναφερομένων στους φόρους κύκλου εργασιών — αναβολή καταβολής του οφειλομένου κατά την εισαγωγή φόρου εκ μέρους των υποκειμένων στο φόρο [1],

την απόφαση του Προέδρου της ΟΚΕ της 16ης Αυγούστου 1982 και την απόφαση του Προεδρείου της ΟΚΕ

---

[1] ΕΕ αριθ. C 203 της 6. 8. 1982, σ. 11.